

KURUL KARARI

Başvuru Numarası : 2021/223
Toplantı Tarihi/Sayısı : 17.9.2021/157
Karar Numarası : 2021/193
Başvuran : O. T. (T.C: ..)
Başvuran Vekili : -- :
Muhatap Kurum/Kişi : 1) A. H.
2) R.. Gayrimenkul (Adına S. K.)

I. BAŞVURUNUN KONUSU

1. Başvuran, başvuru dilekçesinde özetle; gereken tüm kriterleri karşılamasına rağmen ev sahibinin bekar erkeklere olan tutumu nedeniyle evin kendisine kiraya verilmediğini ve söz konusu dairenin ilk gelen aileye kiraya verildiğini ifade ederek medeni hali ve cinsiyeti nedeniyle ayrımcı muameleye maruz kaldığını iddia etmektedir.

II. İNCELEME SÜRECİ

2. Başvuru, 25.02.2021 tarihinde yapılmıştır.

3. Başvuru dilekçesi ve eklerinin yapılan ön incelenmesinde, başvurunun ön inceleme şartlarını taşıdığı tespit edilmiştir.

4. Başvuran, başvuru dilekçesinde özetle; ... İli ... İlçesinde yer alan kiralık daire için üç hafta uğraştıklarını fakat ev sahibi ve emlakçı tarafından oyalandıklarını, gereken tüm kriterleri karşılamasına rağmen ev sahibinin bekâr erkeklere olan tutumu nedeniyle evin kendilerine kiraya verilmediğini ve söz konusu dairenin ilk gelen aileye kiraya verildiğini ifade ederek medeni hali ve cinsiyeti nedeniyle ayrımcı muameleye maruz kaldığını iddia etmektedir.

5. 6701 sayılı Kanununun 18. maddesinin 2. fıkrası uyarınca ihlal iddiasına muhatap ev sahibi A. H. ve emlakçı R.. Gayrimenkul'den başvuranın iddialarıyla ilgili olarak yazılı görüş talep edilmiştir. Muhatap R.. Gayrimenkul adına S. K. 07.04.2021 ve A. H. 15.06.2021 tarihinde yazılı görüşünü Kurumumuza iletilmiştir.

6. Muhatap taraf olan emlakçı S. K.'ın cevabi yazısında özetle; kendisinin emekli Yarbay olduğu ve yaklaşık 15 yıldır emlakçılık yaptığı, demokrasi ve insan haklarına olan inancının tam olduğu, İngilizce bildiği ve gelişmiş ülkelerin hemen hemen hepsini gezdiği, başvurana mevzubahis taşınmazı gösterdiği, taşınmazın kira bedeli olan 3200 Türk Lirası'nı aylık 4000 Türk Lirası gelire karşılama zor olduğunu belirttiği, başvuranın ev arkadaşı ile yaşayacağını ifade ettiğini, başvuran ve ev arkadaşı olacak kişinin yeterli ve düzenli gelir düzeyinde olmadığı, kendi çıkarına olmadığını bildiği halde ev sahibinin telefon numarasını başvurana iyiniyet örneği olarak verdiği, ev sahibinin iki kira bedeli depozito istediği ve bu koşulu başvuranın kabul etmediği, yaklaşık 1 aylık bir süreç sonunda taşınmazı daha önce gören bir aileye kiralandığı, özgür irade sahibi olmadığı bir konuda itham edilmesinin doğru olmadığı, evin başvurana kiralanmamasına maddi konularda anlaşma sağlanamaması ve başvuran ile ev arkadaşının yeterli ve düzenli bir gelire sahip olup olmadığı yönündeki endişelerin neden olduğu hususları ifade edilmiştir.

7. Muhatap taraf olan ev sahibi A. H.'ün cevabi yazısında özetle; başvuranın kendisine ait taşınmazı kiralamak istediği bilgisini muhatap emlakçıdan aldığı ve kendisinin başvuranın yeterli geliri olup

Bu belge, güvenli elektronik imza ile imzalanmıştır.

olmadığını sorduğu, emlakçının başvuranın beyan ettiği gelirinin kira bedeli için yeterli olmadığını ifade ettiği, taşınmazının yeterli ve düzenli geliri olan birine kiraya verilmesini talep ettiği, başvuranın ısrar ederek telefon numarasını aldığı, başvuranın ödeme zorluğu çekebileceği için evini başka birine kiralamak üzere olduğunu belirttiği, ayrımcılık yaptığı iddialarını kabul etmediği ve evi kiraladığı kişinin bekâr bir erkek olduğu hususları ifade edilmiştir.

8. 6701 sayılı Kanununun 18. maddesinin 2. fıkrası uyarınca muhatap taraflardan alınan cevaplar, yazılı görüşü alınmak üzere 28.06.2021 tarihinde başvurana iletilmiş ve yazılı görüşü talep edilmiş olmasına rağmen başvuran cevabi nitelikteki yazısını Kurumumuza sunmamıştır.

III. İLGİLİ MEVZUAT

9. Anayasa'nın "Kanun önünde eşitlik" kenar başlıklı 10. maddesi şu şekildedir; "*Herkes, dil, ırk, renk, cinsiyet, siyasi düşünce, felsefi inanç, din, mezhep ve benzeri sebeplerle ayırım gözetilmeksizin kanun önünde eşittir. (...) (Ek fıkra: 7/5/2010-5982/1 md.) Çocuklar, yaşlılar, özürlüler, harp ve vazife şehitlerinin dul ve yetimleri ile malul ve gaziler için alınacak tedbirler eşitlik ilkesine aykırı sayılmaz. Devlet organları ve idare makamları bütün işlemlerinde kanun önünde eşitlik ilkesine uygun olarak hareket etmek zorundadırlar.*"

10. Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin "Ayrımcılık yasağı" başlıklı 14. maddesi şu hükümleri içermektedir; "*Bu Sözleşme'de tanınan hak ve özgürlüklerden yararlanma, cinsiyet, ırk, renk, dil, din, siyasal veya diğer kanaatler, ulusal veya toplumsal köken, ulusal bir azınlığa aidiyet, servet, doğum başta olmak üzere herhangi başka bir duruma dayalı hiçbir ayrımcılık gözetilmeksizin sağlanmalıdır.*"

11. 20/04/2016 tarih ve 6701 sayılı Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu Kanununun "Tanımlar" başlıklı 2. maddesinin (b) ve (d) bendi şöyledir: "*b) Ayrımcılık talimatı: Bir kişinin kendi nam veya hesabına eylem ve işlemlerde bulunmaya yetkili kıldığı kişilere veya bir kamu görevlisinin diğer kişilere verdiği ayrımcılık yapılmasına yönelik talimatı, d) Doğrudan ayrımcılık: Bir gerçek veya tüzel kişinin, hukuken tanınmış hak ve hürriyetlerden karşılaştırılabilir durumdakilere kıyasla eşit şekilde yararlanmasını bu Kanunda sayılan ayrımcılık temellerine dayanılarak engelleyen veya zorlaştıran her türlü farklı muameleyi*" ifade eder.

12. 6701 sayılı Kanunun "Eşitlik ilkesi ve ayrımcılık yasağı" kenar başlıklı 3. maddesine göre; "*(1) Herkes, hukuken tanınmış hak ve hürriyetlerden yararlanmada eşittir. (2) Bu Kanun kapsamında cinsiyet, ırk, renk, dil, din, inanç, mezhep, felsefi ve siyasi görüş, etnik köken, servet, doğum, medeni hâl, sağlık durumu, engellilik ve yaş temellerine dayalı ayrımcılık yasaktır. (3) Ayrımcılık yasağının ihlali hâlinde, konuya ilişkin görev ve yetkisi bulunan kamu kurum ve kuruluşları ile kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları ihlalin sona erdirilmesi, sonuçlarının giderilmesi, tekrarlanmasının önlenmesi, adli ve idari yoldan takibinin sağlanması amacıyla gerekli tedbirleri almakla yükümlüdür. (4) Ayrımcılık yasağı bakımından sorumluluk altında olan gerçek ve özel hukuk tüzel kişileri, yetki alanları içerisinde bulunan konular bakımından ayrımcılığın tespiti, ortadan kaldırılması ve eşitliğin sağlanması için gerekli tedbirleri almakla yükümlüdür.*"

13. 6701 sayılı Kanunun "Ayrımcılık yasağının kapsamı" kenar başlıklı 5. maddesinin 1. fıkrasında; "*Eğitim ve öğretim, yargı, kolluk, sağlık, ulaşım, iletişim, sosyal güvenlik, sosyal hizmetler, sosyal yardım, spor, konaklama, kültür, turizm ve benzeri hizmetleri sunan kamu kurum ve kuruluşları, kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları, gerçek kişiler ve özel hukuk tüzel kişileri, yürüttükleri faaliyetler bakımından bu hizmetlerden yararlanmakta olan veya yararlanmak üzere başvurmuş olan ya da bu hizmetler hakkında bilgi almak isteyen kişi aleyhine ayrımcılık yapamaz. Bu hüküm kamuya açık hizmetlerin sunulduğu alanlar ve binalara erişimi de kapsar.*" ve 3. fıkrasında; "*Kamu kurum ve kuruluşları, kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları, gerçek kişiler, özel hukuk tüzel kişileri ve bunlar tarafından yetkilendirilenler, taşınır ve taşınmazları kamuya açık bir şekilde sunarken bu malları edinmek veya kiralamak isteyenler ile*

bunlar hakkında bilgi almak isteyenler aleyhine, bunların kiralanması, kira akdinin şartlarının belirlenmesi, kira akdinin yenilenmesi veya sona erdirilmesi, satışı ve devri süreçlerinin hiçbirinde ayrımcılık yapamaz.” hükmü yer almaktadır.

14. 6701 sayılı Kanunun “Ayrımcılık türleri” kenar başlıklı 4. maddesinin 1. fıkrasında, ayrımcılık türleri “a) Ayrı tutma. b) Ayrımcılık talimatı verme ve bu talimatları uygulama. c) Çoklu ayrımcılık. ç) Doğrudan ayrımcılık. d) Dolaylı ayrımcılık. e) İşyerinde yıldırma. f) Makul düzenleme yapmama. g) Taciz. ğ) Varsayılan temele dayalı ayrımcılık.” olarak sıralanmıştır.

15. 6701 sayılı Kanunun 9. maddesinin 1. fıkrasının (g) bendinde, Kurumun, “*ayrımcılık yasağı ihlallerini resen veya başvuru üzerine incelemek, araştırmak, karara bağlamak ve sonuçlarını takip etmek*” le görevli olduğu düzenlenmiştir.

16. 6701 sayılı Kanunun “Başvurular” kenar başlıklı 17. maddesinin 2. fıkrasında; “*İlgililer, Kuruma başvurmadan önce bu Kanuna aykırı olduğunu iddia ettikleri uygulamanın düzeltilmesini ilgili taraftan talep eder. Bu taleplerin reddedilmesi veya otuz gün içerisinde cevap verilmemesi hâlinde Kuruma başvuru yapılabilir. Ancak Kurum, telafisi güç veya imkânsız zararların doğması ihtimali bulunan hâllerde, bu şartı aramadan başvuruları kabul edebilir.*” hükmüne yer verilmektedir.

17. 6701 sayılı Kanunun “İspat yükü” kenar başlıklı 21. maddesi şöyledir: “*Münhasıran ayrımcılık yasağının ihlali iddiasıyla Kuruma yapılan başvurularda, başvuranın iddiasının gerçekliğine ilişkin kuvvetli emarelerin ve karine oluşturan olguların varlığını ortaya koyması hâlinde, karşı tarafın ayrımcılık yasağını ve eşit muamele ilkesini ihlal etmediğini ispat etmesi gerekir.*”

18. 4721 sayılı Türk Medeni Kanununun “Mülkiyet Hakkının İçeriği” başlıklı” 683. maddesinin 1. fıkrasında: “*Bir şeye malik olan kimse, hukuk düzeninin sınırları içinde, o şey üzerinde dilediği gibi kullanma, yararlanma ve tasarrufta bulunma yetkisine sahiptir.*” hükmü yer almaktadır.

19. 6098 sayılı Türk Borçlar Kanununun “Hazır olanlar arasında öneri” başlıklı 4. maddesine göre; “*Kabul için süre belirlenmeksizin hazır olan bir kişiye yapılan öneri hemen kabul edilmezse; öneren, önerisiyle bağlılıktan kurtulur. Telefon, bilgisayar gibi iletişim sağlayabilen araçlarla doğrudan iletişim sırasında yapılan öneri, hazır olanlar arasında yapılmış sayılır.*”

20. 6098 sayılı Türk Borçlar Kanununun “Sözleşme Özgürlüğü” başlıklı 26. maddesi uyarınca; “*Taraflar, bir sözleşmenin içeriğini kanunda öngörülen sınırlar içinde özgürce belirleyebilirler.*”

21. 6098 sayılı Türk Borçlar Kanununun “Simsarlık Sözleşmesi” başlıklı 3. bölümünün 520. maddesinde: “*Simsarlık sözleşmesi, simsarin taraflar arasında bir sözleşme kurulması imkânının hazırlanmasını veya kurulmasına aracılık etmeyi üstlendiği ve bu sözleşmenin kurulması hâlinde ücrete hak kazandığı sözleşmedir.*” hükmü bulunmaktadır.

22. 5326 sayılı Kabahatler Kanunu’nun “İştirak” başlıklı 14. maddesinin 1. ve 3. fıkraları şu şekildedir: “*Kabahatin işlenişine birden fazla kişinin iştirak etmesi halinde bu kişilerin her biri hakkında, fail olarak idarî para cezası verilir.*”

“*Kabahate iştirak için kasten ve hukuka aykırı işlenmiş bir fiilin varlığı yeterlidir. Kabahatin işlenişine iştirak eden kişi hakkında, diğerlerinin sorumlu olup olmadığı göz önünde bulundurulmaksızın idarî para cezası verilir.*”

23. 5326 sayılı Kabahatler Kanunu’nun “İdarî yaptırım kararı verme yetkisi” başlıklı 22. maddesinin 1. fıkrası uyarınca; “*Kabahat dolayısıyla idarî yaptırım kararı vermeye ilgili kanunda açıkça gösterilen idarî kurul, makam veya kamu görevlileri yetkilidir.*”

IV. DEĞERLENDİRME

a. Kabul Edilebilirlik Yönünden Değerlendirme

24. 20/04/2016 tarihli ve 29690 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanarak yürürlüğe giren 6701 sayılı Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu Kanunu’nun “Başvurular” başlıklı 17. maddesinin 1’inci fıkrasında “*Ayrımcılık yasağı ihlalden zarar gördüğü iddiasında bulunan her gerçek ve tüzel kişi*

Kuruma başvurabilir.” hükmü bulunmaktadır. Bu çerçevede açıkça dayanaktan yoksun olmadığı ve kabul edilemezliğine karar verilmesini gerektirecek başka bir neden de bulunmadığı anlaşılan O. T.’un başvurusu kabul edilebilir bulunmuştur.

b. Esas Yönünden Değerlendirme

25. Ayrımcılık yasağı, uluslararası insan hakları hukukunun temelinde yer almakta ve pek çok uluslararası insan hakları sözleşmesinde özel olarak düzenlenmektedir. Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi’nin 14. maddesine göre; *“Bu Sözleşme ’de tanınan hak ve özgürlüklerden yararlanma, cinsiyet, ırk, renk, dil, din, siyasi veya diğer kanaatler, ulusal veya sosyal köken, ulusal bir azınlığa mensupluk, servet, doğum veya herhangi başka bir durum bakımından hiçbir ayrımcılık yapılmadan güvence altına alınır.”* Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (AİHM) kararlarında; ayrımcılık, objektif ve makul bir neden olmaksızın, aynı durumdaki kişilere farklı muamelede bulunmak olarak tanımlanmıştır. (AİHM, Willis v. Birleşik Krallık Davası, Başvuru No: 36042/97, 11.09.2002, para.48 ve AİHM, Okpiz v. Almanya Davası, Başvuru No: 59140/00, 15.02.2006, para.33). Farklı muamelenin objektif ve makul bir nedene dayanması hususu ise AİHM tarafından belirli kriterler çerçevesinde değerlendirilmektedir. Bu durumda, söz konusu meşruluğun varlığı ilk olarak, demokratik bir toplumda geçerli olan ilkeler göz önünde bulundurularak söz konusu tedbirin amacı ile etkileri arasındaki ilişki bağlamında değerlendirilmelidir. Sözleşme’ de belirtilen bir hakkın kullanılmasının ardındaki muamele farklılığının sadece meşru bir amaca yönelik olması tek başına yeterli değildir. 14. madde gerçekleştirilmek istenen amaç ile kullanılan araçlar arasında makul bir ölçülülük ilişkisi bulunmadığı takdirde de aynı şekilde ihlal edilmektedir. (AİHM, Belçika’da Eğitim Dili Davası, Başvuru No: 1474/62; 1677/62; 1691/62; 1769/63; 1994/63; 2126/64, 23.07.1968. para.10)

26. Başvuran, başvuru dilekçesinde özetle; ... İli ... İlçesinde yer alan kiralık daire için üç hafta uğraştıklarını fakat ev sahibi ve emlakçı tarafından oyalandıklarını, gereken tüm kriterleri karşılmasına rağmen ev sahibinin bekâr erkeklere olan tutumu nedeniyle evin kendilerine kiraya verilmediğini ve söz konusu dairenin ilk gelen aileye kiraya verildiğini ifade ederek medeni hali ve cinsiyeti nedeniyle ayrımcı muameleyle maruz kaldığını iddia etmektedir.

27. Ayrımcılık yasağının ihlal edildiğinin kanıtlanması, ayrımcılık kendini açık ve kolayca tespit edilebilen bir şekilde göstermediğinden oldukça güçtür. Bu nedenle ayrımcılık yasağı söz konusu olduğunda ilke olarak ispat yükünün yer değiştirdiği kabul edilir. AİHM bu açıdan "makul şüphe bırakmayacak" bir kanıt standardı kabul etmiştir. Mahkemeye göre kanıtlama yeterince güçlü, açık ve birbiriyle uyumlu çıkarsamalardan ya da yeterince çürütülememiş maddi olgulardan oluşabilecektir (AİHM, Nachova ve Diğerleri v. Bulgaristan (Büyük Daire), Başvuru No: 43577/98, 06.07.2005, para.147). AİHM, bir başvuranın farklı bir muameleyle maruz kaldığını en azından "kanıt başlangıcı" olarak adlandırılabilir bazı kanıtlarla ortaya koyduğu durumda bu farklı muamelenin yapıp yapılmadığının ya da haklı olup olmadığının ispatlanmasının karşı tarafa ait olacağını belirtmektedir. (AİHM, Chassagnou ve Diğerleri, v. Fransa (Büyük Daire), Başvuru No: 25088/94, 28331/95, 28443/95, 29.04.1999, para. 91-92)

28. AİHM, ayrımcılık iddiasında bulunan başvuruçunun kendisine farklı muamelede bulunduğunu Mahkeme önünde göstermesi gerektiğini belirtmektedir. Ayrımcılığın Mahkeme önünde ispat edilmiş sayılması için başvuruçunun tarafından ileri sürülen deliller ve somut olayın özelliklerinin muamelede farklılığın olduğuna ilişkin makul şüphenin ötesinde bir ispat oluşturması gerekir. Mahkeme’ye göre Sözleşme’nin gerektirdiği ispat standardı, makul şüphenin ötesindeki ispattır. (AİHM, Velikova v. Bulgaristan, Başvuru No: 41488/98, 18.05.1999, para. 92)

29. Anayasa Mahkemesine göre ayrımcılık iddiasının ciddiye alınabilmesi için başvuruçunun kendisiyle benzer durumdaki başka kişilere yapılan muamele ile kendisine yapılan muamele arasında bir farklılığın bulunduğunu ve bu farklılığın meşru bir amaç olmaksızın ırk, renk, cinsiyet, din, dil vb. ayrımcı bir nedene dayandığını makul delillerle ortaya koyması gerekir. (AYM Devrim Evin Kararı, Başvuru No: 2013/2069, 20.02.2014, para.34)

30. 6701 sayılı Kanunun “Ayrımcılık yasağının kapsamı” başlıklı 5. maddesinin 1. fıkrasında ise bu farklı muamelelerle hangi alanlarda karşılaşılacağı düzenlenmektedir. Söz konusu fıkrada; “*Kamu kurum ve kuruluşları, kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları, gerçek kişiler, özel hukuk tüzel kişileri ve bunlar tarafından yetkilendirilenler, taşınır ve taşınmazları kamuya açık bir şekilde sunarken bu malları edinmek veya kiralamak isteyenler ile bunlar hakkında bilgi almak isteyenler aleyhine, bunların kiralanması, kira akdinin şartlarının belirlenmesi, kira akdinin yenilenmesi veya sona erdirilmesi, satışı ve devri süreçlerinin hiçbirinde ayrımcılık yapamaz.*” hükmüne yer verilmekte ve taşınmaz kiralanması hususu 6701 sayılı Kanun açısından ayrımcılık yasağı kapsamında ele alınmaktadır.

31. Somut olay değerlendirilirken ifade edilmesi gereken ilk husus, başvuranın medeni hali ve cinsiyeti nedeniyle ayrımcı muamelelere maruz kaldığı iddiasının muhatap tarafların Kurumumuza sunduğu yazılı görüşlerinde reddedilmiş olmasıdır. Muhatap tarafların yazılı görüşleri bir bütün olarak ele alındığında, başvurana ev kiralanmasının asıl nedeni olarak maddi unsurların ön planda olduğu görülmektedir. Şöyle ki, başvuranın düzenli geliri olan 4.000 Türk Lirası ile aylık kira bedeli olan 3.200 Türk Lirası’nı her ay düzenli ödeyebileceğine ilişkin yaşanan tereddüt objektif ve makul bir neden olarak kabul edilebilir gözükmektedir. İlaveten, başvuranın ev sahibinin talep ettiği iki kira bedeli depozito ödemeye karşı çıktığı da muhatap tarafların yazılı görüşlerinde ifade edilmektedir. Özetlemek gerekirse, muhatap taraflar başvurana evin kiralanmamasının maddi endişeleri ve anlaşmazlıklardan ötürü olduğunu ve başvuranın medeni hali ve cinsiyeti ile herhangi bir alakasının olmadığını ifade etmektedirler.

32. Somut olay değerlendirilirken ifade edilmesi gereken bir diğer husus, başvuru konusu olayda tarafların iddialarının birbirleri ile zıt olduğu değerlendirildiğinde, iddiasının doğruluğunu hangi tarafın ispat etmekle yükümlü olduğunun tespit edilmesidir. İspat yüküyle ilgili olarak, 6701 sayılı Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu Kanununun 21. maddesinde “*Münhasıran ayrımcılık yasağının ihlali iddiasıyla Kuruma yapılan başvurularda, başvuranın iddiasının gerçekliğine ilişkin kuvvetli emarelerin ve karine oluşturan olguların varlığını ortaya koyması hâlinde, karşı tarafın ayrımcılık yasağını ve eşit muamele ilkesini ihlal etmediğini ispat etmesi gerekir.*” hükmü yer almaktadır. Söz konusu kanun hükmü, başvuranın iddiasının gerçekliğine ilişkin kuvvetli emarelerin ve karine oluşturan olguların varlığını ortaya koyması hâlinde, karşı tarafın ayrımcılık yasağını ve eşit muamele ilkesini ihlal etmediğini ispat etmesi gerekeceği hükmüne yer vererek iddia edenin iddiasını ispat etmekle yükümlü olduğu kuralının istisnasına olanak vermektedir. Buna rağmen, mevzubahis kanun hükmü ispat yükünün muhatap taraflara yüklenmesini başvuranın iddiasının gerçekliğine ilişkin kuvvetli emarelerin ve karine oluşturan olguların varlığını ortaya koyması şartına bağlamaktadır. Başvuru dilekçesi ve eklerinin esas incelemesi sürecinde başvuranın Kurumumuza sunduğu muhatap taraflarla olan yazışmalarına ait ekran görüntülerinde muhatap tarafların başvurana medeni hali ve cinsiyeti nedeniyle ayrımcı muamelelerde bulunduğu tespit edilmediği ve söz konusu ekran görüntüleri tek başına karine oluşturan olgu veya kuvvetli emare olarak değerlendirilemediğinden ötürü başvuranın, yazılı iddiası dışında karine oluşturan olgu veya kuvvetli emare sunmadığı dolayısıyla ispat yükünün tersine çevrilmesinin mümkün olmadığı kanaati hasıl olmaktadır.

33. Göz önünde bulundurulması gereken başka bir husus ise, muhatap ev sahibinin evini bekâr bir kişiye kiraladığını öne sürmüş olmasıdır. Muhatap ev sahibi evini bekâr bir kişiye kiraladığını öne sürmekte ve kiracısının adı soyadı ile iletişim bilgilerini Kurumumuz ile paylaşmaktadır. Başvuranın evinde oturan kiracının bekâr bir erkek olduğunu destekler nitelikteki bu eylemi ayrımcılık yasağının ihlal edildiği kanaatine varmayı güçleştirici bir unsur olarak değerlendirilebilir gözükmektedir. İlaveten, muhatap ev sahibi evinin başvurandan önce bir aileye gösterildiğini ancak aile ile anlaşma sağlanamayınca evini şimdiki bekâr kiracısına kiraladığını ifade etmektedir. Özetle, muhatap ev sahibinin evini kiralama süreci içerisinde ayrımcı bir saik ile hareket etmediği kanaati oluşmaktadır.

34. Somut olaya dair belirtilmesi gereken bir diğer husus ise, muhatap emlakçının kendisinin hak

kaybına uğrama riskini barındırmasına rağmen muhatap ev sahibinin iletişim bilgilerini başvuran ile paylaşmasıdır. Kira sözleşmesinin taraflarının emlakçıları devre dışı bırakmak suretiyle komisyon ödememeye çalışmaları hayatın olağan akışına uygun ve sıklıkla karşılaşılan bir durumdur. Buna rağmen, muhatap emlakçının başvuruda şüphe oluşmasını engellemek için iyi niyetli bir şekilde muhatap ev sahibi ile başvuranın iletişim kurmasına olanak sağlaması ayrımcılık yasağının ihlal edilmediği kanaatini destekler nitelikte bulunmaktadır.

35. Sonuç olarak, ayrımcılık yasağından zarar gördüğü iddiasını ispat etmek ile yükümlü olan başvuranın somut belgelere dayalı bir şekilde ihlalin gerçekleştiğini ortaya koyamadığı, muhatap tarafların ayrımcılık yasağını ihlal etmeye yönelik bir saikleri olmadığını hayatın olağan akışına uygun bir şekilde ifade ettikleri ve başvurana evin kiralanmamasının maddi nedenlere dayanmış olabileceği bir arada düşünüldüğünde ayrımcılık yasağının ihlal edilmediği kanaati hâsıl olmaktadır.

V. KARAR

Açıklanan mevzuat ve gerekçeler çerçevesinde;

1. Başvuranın medeni hal ve cinsiyet temelinde ayrımcılığa uğradığı iddialarının her iki muhatap bakımından KABUL EDİLEBİLİR OLDUĞUNA,
 2. Muhataplar açısından, 6701 Sayılı Kanunun 3'üncü maddesinde güvence altına alınan AYRIMCILIK YASAĞI İHLALİ YAPILMADIĞINA,
 3. Kararın taraflara tebliğine ve KAMUOYUNA DUYURULMASINA,
 4. Karara karşı tebliğ tarihinden itibaren 60 gün içerisinde Ankara İdare Mahkemelerinde yargı yoluna başvurulabileceğine,
- 17.08.2021 tarihinde, OYBİRLİĞİYLE, karar verildi.

Prof. Dr. Muharrem KILIÇ
Başkan

Alişan TIRYAKI
II. Başkan

Burhan ERKUŞ
Kurul Üyesi

Dilek ERTÜRK
Kurul Üyesi

Av. Harun MERTOĞLU
Kurul Üyesi

İsmail AYAZ
Kurul Üyesi

Mehmet Emin GENÇ
Kurul Üyesi

Muhammet Ecevit CARTI
Kurul Üyesi

Saffet BALIN
Kurul Üyesi

Ünal SADE
Kurul Üyesi

Zennure BER
Kurul Üyesi